

understrege, hvad han sagde, da jeg kender Forholdene nøje. For nogle Aar siden sagde den ærede Ordfører, at Folketingsmændene skulde være lidt varsomme med at indbringe Andragender. De skulde være klar over, at de først skulde være nægtede paa det Sted, hvor man først skal søge, før man kommer til Folketinget. Desuden føjede han til, at Folketingsmændene skulde vrage og vælge, inden de indbragte Andragender, det vilde lette Arbejdet baade for Finansudvalget og Tinget. Jeg har holdt mig dette efterretteligt, jeg indbringer ikke ethvert Andragende, som man kunde ønske, men dette har jeg indbragt med Glæde. Jeg har endog gjort mig den Ulejlighed at undersøge Sagen saa nøje, som jeg kunde, og jeg skal tillade mig at anføre, at det er min fuldeste Overbevisning, at H. J. Smidt-Hansen har et berettiget Krav paa Statskassen.

Den Benskade, han har faaet, er af ny Datum, idet han var Soldat i 1899, og der er, som den ærede Ordfører bemærkede, ingen Tvivl om, at han har faaet den under Tjenesten, under en Øvelse den 16de Maj 1899, en Maaned's Tid efter, at han var indkaldt. Han var en meget behændig Karl, havde Lyst til sin Tjeneste, satte Pris paa Gymnastik og satte Fart paa ved det Spring, der blev ham saa dyrt, vel nok ved en Fejl fra deres Side, der skulde tage imod. Naar der indtræffer Uheld ved et Spring, er det jo i Reglen deres Skyld, der skulle tage imod; det er dog ikke videre klart oplyst. Han brækkede Benet, kom paa Lazarettet og blev hjemsendt. Det er de rene, nøgne, skære Fakta. Han har en lille Landejendom, som han, om han var fuldt arbejdsdygtig, ved egen Kraft vilde være i Stand til at drive, men den er ikke stor nok til at bære de Udgifter, der ere forbundne med at holde fremmed, mandlig Arbejds-kraft. Hvis han altsaa ikke faar nogen Støtte, vil han sagtens blive nødt til at sælge Ejendommen og slaa ind paa en anden Levevej. Men han har ikke lært andet end at være almindelig Landarbejder. Jeg tror at turde sige, at de Mænd, der have anbefalet ham, alle ere vederhæftige. Jeg sætter særlig Pris paa, at hans Naboer have givet ham den Erklæring, de have. Jeg kender dem personlig og tør indestaa for, at de nok vide, hvad det betyder at sætte sit Navn under en Erklæring. Det er deres fuldstændige Overbevisning, at hans Skade er ham i høj Grad til Hinder for Udførelsen af hans Gerning, og hvad de i øvrigt have anført, er jeg vis paa staa-

til troende. Ogsaa Lægeerklæringen synes at være i hans Favør; men den kan jeg ikke udtale mig om, da der er saa mange latinske Udtryk i den; men det vil selvfølgelig blive undersøgt, hvor meget den vejer. Det er mit Haab, at den højtærede Minister vil tage mod Henvisningen og lade Sagen undersøge. Jeg tvivler ikke om, at naar den højtærede Minister først tager det i sin Haand, vil Undersøgelsen blive nøjagtig og rigtig, og jeg haaber da, at den vil føre til det Resultat, som vedkommende ønsker, og at han faar en aarlig Understøttelse for den Skade og Men, som han har faaet i Tjenesten i 1899. Hermed skal jeg paa det varmeste anbefale dette Andragende til den højtærede Ministers videre Forsorg.

Finansministeren (C. Hage): Andragenderne under Nr. 61 og 127 angaa Invalideunderstøttelser og foreslaas af Udvalget henviste til Ministerens Undersøgelse. Hvad det første angaar, er det in confesso, at Manden er kommen til Skade under Udførelsen af sin militære Tjeneste ved en Gymnastikøvelse. Grunden til, at hans Andragende om Invalideunderstøttelse ikke er taget til Følge, er den, at der efter de anstillede Undersøgelser ikke er fundet tilstrækkelig Grund til at antage, at hans Erhvervssevne er i væsentlig Grad nedsat, hvilket, som bekendt, er Betingelsen for, at Invalideforsørgelse kan tilstaa. Hvad den anden Invalid angaar, fra hvem Andragendet Nr. 127 hidrører, er Forholdet det omvendte. Det er utvivlsomt, at hans Syn er blevet meget alvorlig svækket, og hans Arbejdsevne følgerlig meget væsentlig forringet, men derimod har det ikke kunnet godtgøres, at han har paadraget sig denne Svækkelse ved eller i Anledning af den militære Tjeneste. Forholdet er altsaa forskelligt for disse to Andragender. Men jeg skal gerne tage begge Hentilinger om en fornyet Undersøgelse til Følge, og for saa vidt jeg maatte komme til det Resultat, at jeg efter den bestaaende Invalidelovgivning kan forsvare at tillægge de paagældende en Understøttelse, skal jeg gøre det. — Andragendet under Nr. 96 fra Fiskere paa Anholt gaar ud paa at faa tilstaaet et Byggelaan paa 30,000 Kr. For en Del Aar siden blev der her i Tinget vedtaget en Lov, der stillede et Beløb af 2 Mill. Kr. til Disposition for Finansministeren til Byggelaan ved Opførelsen af Arbejderboliger og lignende. Denne Bevilling er udtømt, og Finansministeren savner Midler, hvoraf han kan yde Laan